

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-1014/2023-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga Suda Radmila Bolanča Vuković, predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan i Mire Kovačić, članica vijeća uz sudjelovanje višeg sudskog savjetnika Filipa Mihaljevića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja

1, kojeg zastupa opunomoćenica odvjetnica iz protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe , radi naknade za nepravovremeni prijenos broja, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: 5 Usl-1085/22-5 od 29. prosinca 2022., na sjednici vijeća održanoj 4. prosinca 2024.

p r e s u d i o j e

- I. Poništava se presuda Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: 5 Usl1085/22-5 od 29. prosinca 2022.
- II. Poništava se točka II. izreke rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, KLASA: UP/I-344-07/13-01/79, URBROJ: 37605-2-22-21 od 26. kolovoza 2022. te se u tom dijelu predmet vraća tuženiku na ponovni postupak.
- III. Nalaže se tuženiku da nadoknadi tužitelju troškove ovoga spora u iznosu od 1.192,11 eura (tisuću sto devedeset i dva eura i jedanaest centi) u roku od 30 dana od dana primitka ove presude.

Obrazloženje

1. Osporenom presudom prvostupanjskog suda odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje točke II. izreke rješenja tuženika, KLASA: UP/I-344-07/13-01/79, URBROJ: 376-05-2-22-21 od 26. kolovoza 2022. kao i tužiteljev zahtjev za naknadu troškova spora.
2. Točkom I. izreke rješenja tuženika od 26. kolovoza 2022. utvrđeno je da je odgovoran za nepravovremeni prijenos tužiteljeva broja 288. Točkom II. izreke naloženo je trgovackom društvu da na ime naknade za nepravovremeni prijenos broja tužitelju isplati iznos od 3.600,00 kn u roku osam dana od primitka tog rješenja. Točkom III. izreke naloženo je trgovackom društvima da izvrše prijenos broja u mrežu operatora u roku 30 dana od primitka rješenja te u

dalnjem roku od osam dana o učinjenom obavijeste inspektora elektroničkih komunikacija.

3. Tužitelj podnosi žalbu protiv prvostupanske presude zbog pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi ističe da je u konkretnom slučaju u vezi s visinom naknade pogrešno primijenjen Pravilnik o prenosivosti broja („Narodne novine“, 24/15., 71/16. i

124/19.; u dalnjem tekstu: Pravilnik/15.), umjesto Pravilnika o prenosivosti broja („Narodne novine“, 100/12.; u dalnjem tekstu: Pravilnik 12.) prema kojemu je tužitelj tražio naknadu. Naglašava da na primjenu Pravilnika/12., kao mjerodavnog prava, upire i Ustavni sud u odluci, broj U-III-4547/2019 od 15. veljače 2022.

4. Tužitelj smatra da je pozivanje na sudsku praksu ovoga Suda u situaciji kad postoji odluka Ustavnog suda, protivno članku 77. stavku 2. Ustavnog zakona o Ustavnom суду Republike Hrvatske („Narodne novine“, 99/99., 29/02. i 49/02.; u dalnjem tekstu: Ustavni zakon) kojim je propisano da su pri donošenju novog akta iz članka 76. stavka 2. Ustavnog zakona, nadležno sudbeno ili upravno tijelo, tijelo jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave ili pravna osoba s javnim ovlastima obvezni poštivati pravna stajališta Ustavnog suda izražena u odluci kojom se ukida akt kojim je povrijeđeno ustavno pravo podnositelja ustavne tužbe.
5. Ustavni sud je, kao mjerodavni propis u vezi s prenosivosti broja, naveo Pravilnik/12. (članak 23.), slijedom čega je tuženik, na temelju članka 77. Ustavnog zakona, bio u obvezi primjeniti tu odredbu, neovisno o praksi i pravnim stajalištima Visokog upravnog suda.
6. Smatra da navod prvostupanjskog suda da nije riječ o stečenom pravu prije stupanja na snagu Pravilnika/15., jer se takvo pravo utvrđuje tek po donošenju rješenja o priznavanju prava (konkretno, na naknadu), a ne samim podnošenjem zahtjeva, nije utemeljen ni na jednom zakonskom propisu.
7. Mišljenja je da tuženik, suprotно svojim ovlastima, kontinuirano štiti kao operatora, unatoč očitom nezakonitom postupanju ., a što je potvrdio i Ustavni sud.
8. Prigovara da tuženik, čak i nakon odluke Ustavnog suda od 15. veljače 2022., koja sadrži jasnu uputu o mjerodavnom pravu u konkretnom slučaju, ne primjenjuje mjerodavni Pravilnik/12., pozivajući se na praksu Visokog upravnog suda koja je, upravo zbog postojanja predmetne odluke Ustavnog suda, u konkretnom slučaju, bespredmetna.
9. U odnosu na primjenu Pravilnika/15. napominje da njime nije bilo potrebno propisivati da će se na zahtjeve podnesene prije stupanja na snagu Pravilnika/15. primjenjivati Pravilnik/12. jer, sukladno članku 90. Ustava, pravilnik ne može imati povratno djelovanje.
10. Tužitelj podnosi i žalbu protiv rješenja predsjednika Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: 29-Su-117/2022-4 od 1. travnja 2022. kojim je odbijen zahtjev za izuzeće suca Vedrana Jurčića od odlučivanja u ovom predmetu, nakon odluke Ustavnog suda od 15. veljače 2022., pozivom na članak 15 stavak 1. točku 4. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 29/17. i 110/21.; u dalnjem tekstu: ZUS).
11. Predlaže da ovaj Sud poništi pobijanu presudu i sukladno odluci Ustavnog suda od 15. veljače 2022. odluči o tužbenom zahtjevu te naloži tuženiku naknadu

troškova spora (uključujući i ovog žalbenog postupka) tužitelju u ukupnom iznosu od 1.192,11 eura.

12. U odgovoru na žalbu tuženik u cijelosti prigovara svim navodima iz žalbe. Navodi da je prilikom donošenja osporenog rješenja postupio sukladno pravnom shvaćanju Visokog upravnog suda iz presude, poslovni broj: Usž-320/18-3 od 3. srpnja 2019. Tvrdi da je u odgovoru na tužbu dodatno pojasnio institut naknade za nepravovremeni prijenos broja koji ima svoj temelj u tada važećem pravu EU (članak 30. stavak 4. Direktive o univerzalnoj usluzi br. 2002/22/EZ, izmijenjena i dopunjena Direktivom 2009/136/EZ). Svrha je naknade za nepravovremeni prijenos broja obeštetiti korisnika i sankcionirati operatora kako bi se postigao konačan cilj, a to je jednostavan i brz postupak promjene operatora. Na taj se način osigurava tržišno natjecanje među operatorima elektroničkih komunikacijskih usluga. Naknada za nepravovremeni prijenos broja mora biti u razumnom odnosu sa štetom koju je podnositelj zahtjeva za prijenos broja mogao pretrpjeti zbog zakašnjelog ili neželjenog prijenosa broja. Nadalje ističe da je tumačenje pravne norme i propisa neodvojivo od svrhe norme i propisa. U tom je smislu opće prihvaćeno postojanje teleološkog tumačenja kao centralnog tumačenja u sustavu pravila tumačenja pravne norme čiji je cilj utvrđivanje razloga postojanja pravne norme, *ratio legis*. U vezi s mjerodavnim propisom u konkretnom slučaju tuženik ističe da su postupak i obveze operatora bile propisane Pravilnikom/12. te je operator bio dužan postupati u skladu s tim Pravilnikom prilikom postupka prijenosa broja, međutim to ne utječe na tumačenje Visokog upravnog suda o primjeni Pravilnika/15., odnosno o primjeni trenutno važećeg Pravilnika prilikom donošenja rješenja o priznavanju prava na naknadu u slučaju nepravovremenog prijenosa broja. Slaže se s navodima iz osporene presude Upravnog suda kao i s navodima Visokog upravnog suda iz presude, poslovni broj: Usž-320/18-3 od 3. srpnja 2019. Predlaže da Sud odbije žalbu i potvrdi osporenu presudu.
13. Žalba je osnovana.
14. Pobjijano rješenje tuženika od 26. kolovoza 2022. doneseno je u ponovljenom postupku nakon što je u izvršenju odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: UIII-4547/2019 od 15. veljače 2022., presudom Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: Us I-297/2022-30 od 20. lipnja 2022. poništeno tuženikovo rješenje, KLASA: UP/I-34407/13-01/79, URBROJ: 376-04/ŽK-15-14(DM) od 12. kolovoza 2015. i predmet vraćen tuženiku na ponovni postupak.
15. Među strankama ovog upravnog spra nije sporno da slijedom utvrđenja iz točke I. izreke pobjajanog rješenja tuženika (da je **operator** odgovoran za nepravovremeni prijenos tužiteljeva broja) tužitelj ostvaruje pravo naknadu za nepravovremeni prijenos broja od operatora
16. Sporno je treba li visinu naknade utvrditi primjenom propisa koji je bio na snazi u vrijeme podnošenja zahtjeva za prijenos broja (Pravilnik/12) ili propisa koji je bio na snazi u vrijeme donošenja pobjajanog rješenja tuženika (Pravilnik/15).
17. Visina naknade u konkretnom je slučaju određena primjenom kriterija iz članka 23. Pravilnika/15., pozivom na odluku ovoga Suda, poslovni broj: Usž-3147/17 od 30. studenoga 2018. U toj je presudi, kao i kasnijoj praksi, ovaj Sud zauzeo stav da kada prijelazna odredba pravilnika određuje da se od njegova stupanja na snagu primjenjuje novi pravilnik (Pravilnik/15.), odnosno u prijelaznim i završnim odredbama tog pravilnika nije propisano da će se na zahtjeve podnesene prije stupanja na snagu novog pravilnika (Pravilnika/15.) primjenjivati ranije važeći Pravilnik (Pravilnik/12.), tada se imaju primijeniti odredbe

Pravilnika/15. Korisnik nije stekao pravo na naknadu prema Pravilniku/12., pa nije riječ o stečenom pravu prije stupanja na snagu (novog) Pravilnika/15., s obzirom na činjenicu da se takvo pravo utvrđuje tek donošenjem rješenja o priznavanju prava (konkretno na naknadu), a ne podnošenjem zahtjeva.

18. Polazeći od navedenog pravnog shvaćanja ovoga Suda, prvostupanjski je sud zaključio da pri utvrđivanju visine naknade za nepravovremeni prijenos broja nije došlo do retroaktivne primjene propisa niti je takvo postupanje u suprotnosti s odlukom Ustavnog suda, broj: U-III-4547/2019 od 15. veljače 2022., slijedom čega je tužbeni zahtjev odbijen.
19. U odluci, broj: U-III-4547/2019 od 15. veljače 2022., Ustavni sud, kao mjerodavno pravo, među ostalim, navodi odredbe članka 23. stavke 1. i 5. Pravilnika/12. koje uređuju visinu naknade u slučaju nepravovremenog prijenosa broja kao i pravni put u slučaju odbijanja zahtjeva za isplatu naknade.
20. Članak 23. stavak 1. Pravilnika/12., koji je bio na snazi u vrijeme podnošenja zahtjeva, propisuje da krajnji korisnik koji je podnio zahtjev za prijenos broja, ima pravo na naknadu u slučaju nepravovremenog prijenosa broja u iznosu od 10 kuna za svaki započeti sat nepravovremenog prijenosa broja po zahtijevanom broju.
21. Članak 23. stavak 2. Pravilnika/15., koji je stupio na snagu u tijeku upravnog postupka koji je prethodio ovom sporu, propisuje da u slučaju nepravovremenog prijenosa jednog broja, naknada iz stavka 1. toga članka iznosi 10 kuna za svaki započeti sat nepravovremenog prijenosa broja. Stavkom 3. istoga članka Pravilnika/15. propisano je da se naknada iz stavka 2. toga članka obračunava za razdoblje od najviše petnaest dana nepravovremenog prijenosa broja.
22. Polazeći od ocjene Ustavnog suda da je u konkretnoj stvari mjerodavan Pravilnik/12., ovaj Sud ne prihvaća stav prvostupanjskog suda o Pravilniku/15. kao mjerodavnom materijalnom pravu u konkretnom slučaju. Slijedom iznesenoga, a imajući na umu članak 77. stavak 2. Ustavnog zakona, valja zaključiti da se predmetna upravna stvar ima okončati primjenom mjerodavnih odredaba Pravilnika/15. koje se odnose na visinu naknade zbog nepravovremenog prijenosa broja.
23. S obzirom na navedeno, valjalo je na temelju članka 74. stavka 2. ZUS-a poništiti osporenu presudu i na temelju članka 58. stavka 1. ZUS-a usvojiti tužbeni zahtjev, poništiti osporeno rješenje tuženika u osporenom dijelu te mu u tom dijelu vratiti predmet na ponovni postupak. Stoga je odlučeno kao u točkama I. i II. izreke.
24. Budući da je tužitelj uspio u sporu, to, u skladu s člankom 79. stavcima 1. i 4. ZUS-a ima pravo na naknadu opravdanih troškova spora.
25. Tužitelj je zatražio naknadu troškova spora (za sastav tužbe) u iznosu od 3.125,00 kuna (414,76 eura), uvećano za sudske pristojbe te za sastav žalbe u iznosu od 777,35 eura, uvećano za sudske pristojbe.
26. Tužitelju pripada pravo na naknadu troškova spora za sastav tužbe i žalbe u zatraženom iznosu, sukladno Tbr. 23 točki 1. alineji 2. i točki 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., 37/22. i 126/22.). Stoga je odlučeno kao u točki III. izreke.
27. U odnosu na žalbene navode koji se odnose na rješenje predsjednika Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: 29-Su-117/2022-4 od 1. travnja 2022. kojim je odlučeno o tužiteljevu zahtjevu za izuzeće suca od odlučivanja u predmetu, valja

reći da to rješenje nije doneseno u predmetnom sporu, već u ranije vođenom sporu pred istim sudom, zbog čega ne može biti predmetom osporavanja u ovom žalbenom postupku.

U Zagrebu 4. prosinca 2024.

Predsjednica vijeća
Radmila Bolanča Vuković

